

XV.

(Optaget i Lovtidende den 27. Oktober 1943 som Nr. 465).

Lovanordning om Tilføjelse til Forsorgsloven angaaende Hjælp i Anledning af krigsmæssige Begivenheder.

Da det maa anses for nødvendigt, at der tilvejebringes særlige Regler vedrørende Ydelse af Hjælp i Anledning af krigsmæssige Begivenheder, bestemmer Socialministeriet herved følgende:

§ 1.

Efter § 281 i Lov om offentlig Forsorg, jfr. Lovbekendtgørelse Nr. 337 af 29. Juli 1942, indføjes som ny § 281 A følgende:

„Stk. 1. Det sociale Udvalg er forpligtet til at afhjælpe den Trang, der opstaar som Følge af Ødelæggelse eller Rømning af Beboelseslejligheder, Fabrikanlæg m. v. paa Grund af krigsmæssige Begivenheder. Der vil herunder kunne ydes Hjælp til de i § 281, Stk. 1, 2. Pkt., omhandlede Formaal samt til Indgaaelse af saadanne Lejemaal og Erhvervelse af saadanne Genstande, som er omhandlet i den nævnte Bestemmelse. Der vil endvidere kunne ydes Rejsehjælp til anden Kommune til Beboere af ødelagte eller rømmede Lejligheder, naar det godtgøres, at de paagældende kan skaffe sig Ophold i vedkommende anden Kommune; det sociale Udvalg maa i hvert enkelt Tilfælde sikre sig, at Rejsehjælpen anvendes efter Formaalet.

Stk. 2. Til Personer, der ved den paagældende Begivenheds Indtræden oppebærer Aldersrente eller Invaliderente eller Hjælp som kronisk syg eller anden løbende Hjælp efter nærværende Lov, kan der til ekstraordinære Formaal, som alene er begrundet i den indtraadte krigsmæssige Begivenhed, ydes supplerende Hjælp efter Reglerne i Stk. 1.

Stk. 3. Den efter Stk. 1—2 ydede Hjælp betragtes som Særhjælp.

Stk. 4. Hjælp til en Person i Henhold til nærværende Paragraf ydes, saa længe det sociale Udvalg skønner, at paagældendes Trang er en Følge af de i Stk. 1 omhandlede Forhold. Hjælp, der maa ydes en Person, alene fordi han er blevet arbejdsløs som Følge af en ved en krigsmæssig Begivenhed bevirket Ødelæggelse eller Rømning af Arbejdspladsen, kan ikke ydes ud over 3 Maaneder efter den paagældende Begivenheds Indtræden.

Stk. 5. Udgifterne til Hjælp efter Stk. 1—2 refunderes Kommunerne af Statskassen med $\frac{9}{10}$, medens Opholdskommunen endeligt afholder $\frac{1}{10}$. I Tilfælde, hvor Omstændighederne medfører, at en Kommune maa yde Hjælp i et saadant Omfang, at Udredelsen af den Opholdskommunen paahvilende Andel af Hjælpen efter Socialministeriets Skøn bliver uforholdsmæssig byrdefuld for vedkommende Kommune, eller hvor i øvrigt ganske særlige Forhold i en Kommune maatte tale herfor, kan Socialministeriet efter Forhandling med